

и теорията на музиката. Компонирал: симфонии, концерти, дивертimenti, пантомими, оратории и опери, той достига до отличieto да бже нареченъ „придворенъ компонистъ“ и помощникъ капелмайсторъ на Салцбургския архиепископъ Сигизмундъ. Отъ брака си съ Ана Мария Пертлинъ, М. е ималъ 7 деца, отъ които Нана и Волфгангъ оставатъ само живи. Въ годината на раждането на безсмъртния майсторъ Волфгангъ, М. публикува и едно свое важно дѣло: „Versuch einer grundlichen Violinschule“—Опитъ за една основна цигулкава школа — която е не само една отъ най-старитъ и добри методи за цигулка, но и единъ важенъ документъ за музикалната практика презъ втората половина на XVIII в., съдържаша и всичко, що е нужно да знае единъ музикантъ при всѣкидневнитъ си музикални занятия. Въ инструменталнитъ творби на М. се забелязва влиянието на майсторитъ отъ Манхаймската школа, нѣщо което оказва влияние и въ развитието на стила на неговия великъ синъ, защото той е билъ първия, и единственъ, неговъ учителъ въ всички области на музиката. Отъ многото творения на бащата М., напечатани сж били: 3 сонати за пиано, 6 триосонати за 2 цигулки и басъ, и 12 кжса за пиано.

Моцартъ, Йоханъ Кризостомусъ, Волфгангъ Амадеусъ или **Волфгангъ Амеде**, както самъ обичалъ да се нарича М. — Mozart, Johann Chrysostomus Wolfgang Amadeus — единъ отъ най-голѣмитъ и дивни музикални гении на всички времена и народи, род. 27 ян. 1756 въ Салцбургъ, умр. 5 дек. 1791 въ Виена; още отъ най-ранно детство М. се е проявявалъ по единъ чуденъ начинъ, така че за него се разказватъ нѣща, които преминаватъ отвѣждъ границитъ на възможното и отиватъ въ областта на невѣроятното и фантастичното: едва 3 годишенъ е намиралъ на пианото благозвучни интервали, на 4 години е свирѣлъ менуети и др. танцови кжсове, 5½ год. е пѣялъ въ хора, и участвувалъ въ изпълнението на единъ лидершпиль въ аулата на Салцбургския университетъ. Виждайки необикновената дарба на детето си, бащата на М. — мжжъ религиозенъ, сериозенъ и

благочестивъ, се залавя съ неговото музикално възпитание, молейки Бога да го напътствава въ това дѣло и, благодарейки му всѣкидневно, че го е удостоилъ съ такъво благоволение. На 6 год.

Волфгангъ Амад. Моцартъ

възраст Волфгангъ и по-възрастната му сестра Нанърлъ (11 г.) сж били толкова вече напреднали въ клавирината игра, че бащата решава да ги покаже на външния свѣтъ, за която целъ предприема презъ януарий 1762 едно пътуване до Мюнхенъ, и въ септемврий с. г.—до Виена. Публиченъ концертенъ животъ въ сегашния смисълъ на думата тогава не е имало, или е билъ рѣдкостъ, та децата сж свирѣли въ дворцитъ, като сж извиквали очудване съ своята игра. Въ Виена М. свири предъ императорската двойка, при покритъ съ кърпа клавиатура, привеждайки особно Мария Терезия въ неописуемъ възторгъ. Насърденъ отъ успѣха на първото пътуване, на следната година бащата решава да предприеме едно по-голѣмо и далечно пътуване, цято целъ е билъ Парижъ. Презъ Южна Германия и Рейнската областъ, свирейки въ дворцитъ на по-голѣмитъ градове (Лудвигсбургъ, Майнцъ, Кобленцъ, Франкфуртъ,